

Fáysta Írók, Riporterek Közös Alkotásai
2016. október

(Alapítva: 1986.)
XVIII. évfolyam 137. szám

Tanévnyitó 2016.

Szeptember 1-jén az első iskolai nap évnyitóval kezdődött. Ez azt jelentette, hogy vége a vakációnak, és persze emiatt minden tanuló (és szerintem tanár is) egy kicsit szomorú volt.

A műsort Hegedűs Judit tanárnő állította össze.

A köszöntés után, melyben elhangzott, hogy az idei évtől szakgimnázium a nevünk, Lurkó királyt Fecske Csaba verséből ismerhettük meg. Ezt felüdülésként egy kis vidámság követte, diákok dolgozataiból olvastak fel részleteket. Egy érdekes dologról, az

iskolakerületről szólt Keszthelyi Mangó Gabriella költeménye. Maradva az irodalomnál Janikovszky Éva: Kire ütött ez a gyerek című művéből hallhattunk részleteket.

Dr. Zántó Edina igazgatónő beszédének kulcsmondata a következő volt: **Mondottam ember: küzdj és bízza bízzál.** Tehát küzdj azért, amiért küzdeni kell, és bízz abban, hogy a küzdelmednek értelme van. És hogy ösztönzése is legyen kitartásotoknak, a szokásos jutalomút célja Berchtesgaden, München, Salzburg. Kívánt elég erőt, akaratot, szorgalmat és természetesen kitartást a ránk váró feladatokhoz, és ezzel a 2016–17-es tanévet megnyitotta.

Dorozsmai Károly igazgatóhelyettes úr díjakat adott át. Kecskeméthy-díjban részesült Szabó Péter 10.a osztályos tanuló, aki nagycsaládban nevelkedik, és kiváló tanulmányi eredményt ért el. Másodikként Balogh Levente 11.e osztályos tanuló kapott még Kecskeméthy-díjat a nyelvtanulás területén elért kimagasló

eredményéért. Udvarhelyi-díj II. fokozatában részesültek Szőke Patrik 9.a és Szűcs Tamás 10.b osztályos tanulók kimagasló tanulmányi eredményükért és közösségi munkájukért. Az Udvarhelyi-díj I. fokozatában részesült Antal Martin 9.a-s tanuló kiváló tanulmányi eredményéért és közösségi munkájáért. Ezzel és a szózat hangjaival ért véget az ünnepély.

Zsil

Prágai élménybeszámoló

Az utunk 2016. október 6-án kezdődött. Indulás előtt már egy szép élményünk volt. Az iskolánk igazgatónőjének volt a születésnapja, és felköszöntöttük. Az, hogy így is bevállalt minket, egy nagyon kedves gesztus. Mindezek után elindultunk a csaknem 700 km-es útra, mely kb. 8 óra utazási időt jelentett. Miután mindenki végigaludta az utat, megérkeztünk reggel nyolc, fél kilenc fele a Škoda Múzeumhoz.

A múzeumban mindenki kapott egy szép zöld mellényt meg egy kis rádiót, amin hallgattuk Bocit, amint fordította az idegenvezető szavait. A Škoda gyár nagyon érdekes volt, a kezdetektől láthattunk mindent, a fém óriási hengerekben érkezik hozzájuk, majd ezután hatalmas présgépek alakítják ki a karosszéria egyes elemeit. A különböző típusú autók karosszériaelemeit készítő formákat más-más színre festették, hogy tudják, melyik autónak az alkatrészeit

gyártják. Egy-egy ilyen forma több tíz tonna kilogramm súlyú. Miután megnéztük, hogyan készítik a karosszériaelemeket, átmentünk a gyártósorra. Egyszerűsítve úgy képzelhetjük el, hogy egy nagy futószalagon sorra jönnek az autók, és a 3–5 fős csoportok beszerelik az alkatrészeket. Itt kerül bele az autóba a műszerfal, szinte az összes kábel, belső kárpit, ülések és még sorolhatnám. Egy kocs elkészítési ideje egy teljes nap. Sajnos képet nem tudunk mutatni, mert tilos volt a fotózás.

Ezzel ellentétben a múzeumban lehetett és éltünk is a lehetőséggel: rengeteg szebbnél szebb és csodásabb autó volt és persze motorbicikli, de inkább bicikli, mint motor!

A gyár- és múzeumlátogatás után nehézkesen eljutottunk az étterembe ebédelni. Az étel minősége jó volt (bár kicsi bonyodalom ott is volt).

Az ebéd után a buszon pihentünk mindaddig, míg odaértünk a Cseh

Paradicsomhoz.

Ott kellemes túrázásban vehettünk részt, ahol érdekes helyeken, szűkösen „meneteltünk” libasorban. Nagyon szép kilátás tárult a szemünk elé. De mivel minden jóban van valami rossz, a „menetelés” közben néhányan elfáradtunk (legalábbis én), azt hittem, hogy nem élem túl. Majd este kaptunk egy kis időt, hogy megnézzük Prágának a sétálóutcáját, vacsizzunk, meg esetleg vegyünk még valami kis apróságot. (Ha valaki arra jár, akkor feltétlen kóstoljon bele a helyi specialitásokba!) Nap végén becsekkoltunk a szállodába, amire egy szavunk se lehet, az ágy meglepően kényelmes (legalábbis nekem), a reggeli is jó volt, óriási svédasztal, szóval minden volt, mi szem-szájnak ingere! Reggeli után megkezdtük a szombati programot, a városnézést. Ellátogattunk

a várba és környékére. Megnéztünk két templomot (Szent Vitus, Szent György) és Prága legkisebb utcáját, az Arany utcácskát, melyhez egy legenda is kötődik (alkimisták laktak itt, feladatuk az arany előállításának feltalálása volt).

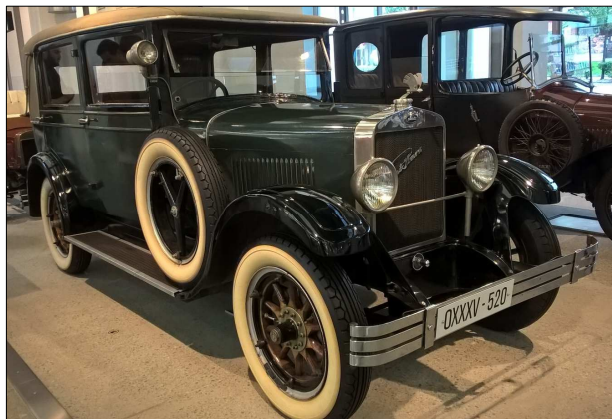

Mindezek után elindultunk Prága sétálóutcája felé. Az oda út kissé vizesre sikeredett. Átsétáltunk a város legrégebbi hídján, mely már csak turisztikai szerepet tölt be. A belvárosban megnéztük a zenélő órát, majd szabad barangolás következett. Ebben az időszakban a legtöbben elmentek enni és/vagy útravalóval betankolni. Eme szép napot a hazautazással zártuk.

Gerebenes Demeter István, Weiner Patrik 12.b

Prágai kirándulás

Október 13-án indultunk 23:53-kor az iskola elől a Boci Travel Kft. szervezésében a prágai utazásra. Pénteken reggel 8 óra körül érkeztünk Mlada Boleslavba a Škoda Múzeumhoz. Kaptunk egy kis szabadidőt a gyárlátogatás előtt. Akinek volt kedve, bemehetett a Škoda Autószalonba, és beleülhetett a gépjárművekbe. Ezt követően átvettük sárga mellényeinket, és busszal

átballagtunk az autógyárba. Ott megtudhattuk például, hogy a munkaszalagon a dolgozóknak csupán 1 percük és 12 másodpercük van a rájuk osztott munkafolyamat elvégzésére. Egy kis torlódás milliós nagyságrendű veszteséget jelent a gyár számára.

A gyár megtekintését múzeumlátogatás követte. Itt megismertük a Škoda autógyártás történetét. Röviden és tömören: Václav Lourin és Václav Klement kezdetben kerékpárokat, motorbicikliket gyártottak, majd ezt követték az autók. 1911-ben a Škoda gyár „megvette” Laurint és Klementet, és folyamatosan fejlesztették az autókat. A múzeum megtekintése után megint kaptunk időt, ezúttal szuvenir vásárlására és a múzeum részletesebb körbetekintésére.

Ezek után az ebéd következett.

Ebéd után a bevitt táplálék ledolgozásaként a Cseh Paradicsomban (Český raj) tettünk egy túrát. Eszméletlen szép volt a táj, a kilátás,

csodálatosak voltak a természet által kidolgozott sziklaremekművek. Érdekes volt a hatalmas sziklák között az alig 40 centis réseken átkelni.

A túrázás után elmentünk a szállásunkra az Ilf Hotelbe, Budejovicébe. Még mielőtt aludni tértünk volna, körülnéztünk a városban.

A szálloda szobáinak mágneskártyás beléptető rendszere volt.

Másnap reggel 7 körül svédasztalos reggeli fogadott bennünket az étteremben.

Kissé késve indultunk a Hradcsin megtekintésére. Ezért le is késtük a 9 órai őrségváltást. A belépéshez fémkeresővel átvizsgáltak minket, és belenéztek a táskánkba. Szerencsére együnknel sem volt robbanószer vagy komolyabb szűrőeszköz. ☺

Bementünk, és körbenéztünk. Káprázatos látvány tárult a szemünk elé. A vár területén megnéztük a Szent Vitus-székesegyházat, a Szent György-bazilikát,

valamint láthattunk korabeli lakásokat, fegyvereket, páncélokat, illetve kínzóeszközöket.

A várlátogatás után hazaindultunk. Este fél 10-re a sulihoz értünk, és újabb élményekkel gazdagabban tértünk haza.

Nagyon jól éreztem magamat az utazás alatt. A buszon való alvás most is fárasztó volt, de a kirándulás alatt szerzett élmények feledtetik a fáradalmat. Továbbra is boldogan fogok menni a Boci Travel kirándulásaira. Már most nagyon várom a következő élménydús utazást.

Szabó Péter 11.a

Mindkét prágai út Škoda gyári és múzeumi belépőjét a Porsche Hungaria fizette ki. A tanulók nevében köszönjük a lehetőséget.

34. vízitúra 2016.

A vízitúrák hosszú sorában ismét egy alsó-tiszai szakasz következett, amelynek Szegeden van vége. A kiinduló pontja viszont többféle lehet. 2012-ben a Berettyón indultunk lefelé, és jutottunk a Körösökön át a Tiszába. Ebből adódóan ezt a túrát a Fekete- és Fehér-Körösök összefolyásánál kezdtük Szanazugon (pontosabban a Szanazughoz tartozó Doboz nevű üdülőtelepen). Az első napi „bemelegítő” evezés után, amikor is feleveztünk a Fekete-Körösön Sarkadig majd vissza, a második nap a Fehér-Körösön feleveztünk pár kilométert az Élővíz-főcsatorna torkolatáig, és abba beemelve kenyeztünk át Gyulán. Erre már a korábbi években is volt példa, de ezúttal továbbmentünk az Élővíz-főcsatornán, és az egykori gerlai csárdánál a gátornél táboroztunk. Másnap Békéscsabán eveztünk keresztül, és estére (Békésnél) visszaemeltünk a Kettős-Körösbe. A túra további része már a szokásos módon ment Gyomaendrőd, Szarvas, Kunszentmárton, Magyartés (az egykori Bökényi-duzzasztómű mellett) táborhelyekkel, majd a Tiszán Csongrádnál dél felé fordulva,

Ópusztaszer közelében egy napot pihennev
érkeztünk Szegedre.

A túra folyamán természetesen végig figyelemmel kísértük a futball EB mérkőzéseit, időként elég sokat gyalogolva a legközelebbi kocsmáig. A döntőt egy szentesi étteremben követtük az avatási vacsora helyszínén.

Az időjárásra nem lehetett panaszunk, inkább arra, hogy a Körösök mentén kevés a fürdőhely, ezért már nagyon vártuk a Tisza híres homokpadjait.

Tóth László

Fáy– Biatlon

A szokásos tanév eleji Fáy-Triatlon idén kicsit megkurtítva került megrendezésre.

Először is a gyalogtúrát nem szerveztük meg, hiszen szinte senki nem szokott jelentkezni, másrészt a szokásos három nap helyett csak két naposra rövidítettük. Így csak egy éjszakát kellett a szabadban tölteni. Ez szokott ugyanis az egyik kritikus pontja lenni az őszi túrának, hiszen előfordulhat, hogy szeptember közepén már igen hideg van reggel. Szerencsére idén nem így volt, kellemes reggelre ébredtünk a dunabogdányi strandon, még fürödni is tudtunk.

A kerékpárosok pénteken délután felkerekedtek Dunabogdányba, de az igazán szebb – és egyben megerőltetőbb – szakasz szombaton következett, feltekerni Dobogókőre.

A kenusok a péntek délutáni csodás napsütéses evezés után (Szobról Dunabogdányba) szombaton már esős időben lapátoltak Békásmegyér irányába.

Szerencsésen alakult az ebédszünet Leányfalun, mert alig hogy kiálltunk a

hajókikötő büféjénél, leszakadt az ég, és egy szűk órán át ömlött az eső.

Mindezen szombati kellemetlenségek ellenére egy nagyon jól sikerült kétnapos túrát tudtunk magunk mögött.

Tóth László

Édes anyanyelvünk országos nyelvhasználati verseny

Idén Parti Gábor tanár úr íratott velem nyelvtanórán egy feladatsort. Nem tudtam, mi ez, aztán végül olyan jól sikerült, hogy megnyertem az iskolai versenyt, és elmentem a fővárosi döntőbe.

Nem fűztem nagy reményeket hozzá, mert nem készültem eléggé. Mindettől függetlenül itt is jól szerepeltem, negyedik helyen bejutottam a Kárpát-medencei döntőbe! Ezt a sikert én nem igazán értékeltem nagyra, a tanáraink annál inkább, aminek viszont örültem.

Eljött a verseny hétvégéje, elutaztunk Sátoraljaújhelyre vonattal (kísérőm Hegedűs Judit tanárnő volt). Borzasztó hosszú az út, és eléggé megviselt, de túl lehetett élni. Főleg azért volt olyan fárasztó szerintem, mert csütörtökön rögtön iskola után mentem. A verseny másnap kezdődött. Pénteken egy feladatsort kellett kitölteni, szombaton pedig írásban kellett feleletet adni. Maga a verseny nem volt különösebben nehéz, mégis az elvárásaim alatt teljesítettem az írásbeli feladatokban. A szóbeli azonban kimondottan jól sikerült, így díjat kaptam, amire egyáltalán nem számítottam, de nagyon büszke vagyok rá. Sok új embert ismertem meg, még két új barátira is szert tettem, szóval összességében jó kis élmény volt.

Vég Tamás 11.b

Furcsa kirándulás Budapesten

Júniusban az utolsó előtti tanítási nap kora délutánján egy Hop on, hop off busz állt meg a Fáy előtt.

Hogy miért? Mert egy busznyi diák úgy döntött, kíváncsi lenne Budapestre, a legismertebb épületekre, egy kis várostörténetre.

Az ötlet onnan származott, hogy töri órát tartottam a 11.b-ben, a téma pedig a dualizmus

kori Budapest volt. Kiderült, hogy a tanulók egy része nem ismeri kellően Budapest nevezetességeit. Így az egyik lelkes, kíváncsi diák felvetette az ötletet: mi lenne, ha elmennénk egy városnézésre, méghozzá busszal. Az ötletet jónak tartottam, így elindult a szervezés. Végül jó pár osztályból kialakult a csapat.

A kétórás utazás alatt elég jól bejártuk a legismertebb részeket: Gellért-hegy, Duna-korzó, Magyar Tudományos Akadémia, Bazilika, Deák tér, Andrassy út, Opera, Hősök tere, Állatkert, Városliget stb. A vár sajnos kimaradt, mert éppen lezárták. Persze az útvonalnak megfelelően, akit érdekelt, információkat hallgathatott meg az épületekről, Budapestről, a magyar kultúráról is. Sőt, ha valaki nagyon vállalkozó kedvű volt, akkor angolul vagy németül is hallgathatta az ismertetést, így hasznosította a nyelvórán tanultakat.

Zántó Edina

Feledhetetlen osztálykirándulásunk

Osztályom nagy lelkesedéssel és kíváncsisággal várta azt a bizonyos pénteki napot, amikor is osztálykirándulásra mentünk. A magyar Suzuki gyár és a Piliscsévi Játékpark volt betervezve. Az autók iránti szeretetünk még inkább felejtethetlenné tette ezt.

A kora reggeli gyülekezés senkit nem zavart, mivel mindenki minél előbb oda akart érní a gyárhoz. A 8 órás indulást követően elkezdődhetett a beszélgetés és a nevetgélés. A buszon felolvastuk Esztergom rövid történetét, amit nagyon érdekesnek találtunk.

Magát az utat jól bírtuk, azt lehet mondani, hogy mi már harcedzettek vagyunk a hosszú buszos túrákban. Ahogy megérkeztünk a Magyar Suzuki Zrt.-hez, nagyon örültünk. A beléptető kapun átlépve megkaptuk a

munkavédelmi sisakokat, majd egy rövid ismertető videóval kezdődött a gyárlátogatásunk, ahol a gyár különböző részeit mutatták be, amit majd élőben is láttunk.

Az idegenvezetőnk ezek után átkísért minket a présüzembe, ahol megnézhattük közleről, hogyan készülnek el pár másodperc leforgása alatt a nagyobb karosszériaelemek. A kész darabokat pedig összegyűjtötték és felszámozták.

A körülbelüli húsz perces, présüzemben történt látogatásunkat követően az összeszerelő műhely következett.

Külön felhívták a figyelmünket, hogy a látogatóösvényt ne hagyjuk el, mivel ez egy nagyon balesetveszélyes munkaterület. Mi ezt megfogadva körültekintően és vigyázva hűledeztünk.

A sok összeszerelő gép nagyon megtetszett. A félig kész Suzukik a fejünk felett mentek egy futószalagon a következő munkafázisig, ez rettentően tetszett nekünk.

Suzukis látogatásunk itt ért véget, bár megnéztük volna még egyszer az egész gyárat. Már csak az elmaradhatatlan osztálykép maradt hátra, amit egy suzuki lógó alatt csináltunk.

A buszra visszatérve boldogan indultunk el Piliscsév felé. A buszon megbeszéltük, kinek hogy tetszett a gyár.

Piliscsévre érkezve az osztály többsége csak a kürtöskalácsra tudott gondolni. Az első dolgunk így a sütés volt, mindenkinek magának kellett elkészítenie a kalácsát, ezt szerintem nagyon élveztük. Én segítettem leszedni a botról a kalácsokat. Az elkészült kalácsokat ezután elfogyasztottuk, nagyon ízletes volt.

Andi néni, a játékpark vezetője szolt,

hogy mehetünk a titokszobába, ahol Lajos bácsi egy fizika-előadást fog tartani. Sokan megrémültek a fizika szó hallatán, de ez főként a kísérleteket és a különféle mutatványokat jelentette. Lajos bácsi belevont minket a szemléltetésbe, ami interaktívvá tette az előadást, szerintem ez tetszett a gyerekeknek a legjobban.

Egy általános előadás nagyjából 45 perces, mint egy tanítási óra, viszont nekünk annyira tetszett, amit bent láttunk, hogy 1,5 óra lett belőle.

A titokszobát követően maradt egy jó óránk focizni. Két csapatot alkottunk, és négy „táskakapura” játszottunk, természetesen kísérő tanárunk, Parti Gábor tanár úr is beszállt a játékba. (Másik kísérünk Parti Gáborné tanárnő volt.) Sokat nevtünk, és el is fáradtunk a nagy játék közepette.

Senki nem akart még hazamenni ezek után. Mivel már csak mi maradtunk a játékpark területén, fel akartunk ülni a kisvasútra, ami igazából már nem a mi korosztályunknak volt való, de szeretnénk volna kipróbálni. Lajos bácsi megengedte nekünk, hogy menjünk egy pár kört vele. Megmutatta, hogy vezessük, majd bárki átvehette a volánt, ezzel feledhetetlen élményben volt részünk. Abból a pár körből nagyjából

tizenöt egész kör lett.

A búcsúzást követően egytől egyik felszálltunk a buszra, és meg sem álltunk a Mester utcáig.

Összegezve: egy nagyon tanulságos és élményekkel teli napot tölthettünk mind Esztergomban a Suzuki gyárban, mind a Piliscsévi Játéparkban. Összekovácsolta az egész osztályt. Nagyon jól éreztük magunkat.

Micheller Zalán 11.b

Poptörténelmi előadás – egy különleges énekóra

Október 17-én néhány osztálynak lehetősége volt egy nem átlagos énekórán részt venni. Úgy gondolom, hogy nem is igazán magáról a popzene történelméről szólt, hanem inkább a hangszerek fejlődéséről és szerepükről a popzenében.

Legelsőnek a dobfelszerelés eredetéről, összeállításáról, majd az akusztikus elektromos és a basszusgitár kialakulásáról, fejlődéséről volt szó.

Ezek után az előadók eljátszották neves együttesek híres zeneszámait basszus vagy elektromos szólógitáron, és ezeket ki kellett találnunk. Volt pl.: AC/DC, Maron 5, U2 és Bruno Mars. Utána arról beszéltek, hogy a mostani popzenében az élő hangszer használata mennyire ritkult, ezek helyét laptopok vagy valamilyen elektromos keverők vették át. Említettek olyan mai előadókat, akik még élő zenét csinálnak.

Ez az óra nagyon jó volt, főleg az, amikor ki kellett találnunk előadókat a zene alapján. Ez az előadás azok számára volt érdekes, akik az ilyen fajta zenét szeretik, vagy szeretnék foglalkozni vele. Szerintem számukra kedvet adott és inspirációt.

Márkus Adrián 11.b

Ferencvárosi Gyermek és Ifjúsági Önkormányzat

Idén ősszel lehetőség nyílt, hogy a Ferencvárosi Gyermek és Ifjúsági Önkormányzatban képviseljük az iskolát. Osztálytársammal, Micheller Zalánnal megválasztottak minket képviselőnek. Október 20–21-én volt egy csapatépítő tréning, melyet fenntartásokkal fogadtunk, de mindenképp örültünk, hogy mehettünk, mert jobb volt, mint iskolába jönni. :))

Ez a csapatépítő tréning, gyűlés – ki minek hívja – két napig tartott. Meglehetősen eseménydús két napot töltöttünk el az iskolától nem messze, a Vendel Irodaházban. Kaptunk napközben finomságokat, délben ebédet. Sok új embert ismerhettünk meg, és egy egész jó kis csapat kovácsolódott össze a két nap alatt.

A tréning végén, pénteken, megválasztottuk az új ifjúsági polgármestert. Mi Zalánnal nem jelöltettük magunkat, ezért csak képviselők lettünk.

A mi feladatunk, hogy az iskolát képviseljük a hetente vagy kéthetente tartandó gyűléseken, és hogy segítsük a polgármester munkáját a programok szervezésekor.

Rendkívül jól éreztük magunkat, és reméljük, hogy minél többen el fogtok látogatni a programokra, amelyeken mi aktívan fogunk részt venni.

Vég Tamás 11.b

Élménybeszámoló az Ifi-fesztiválról

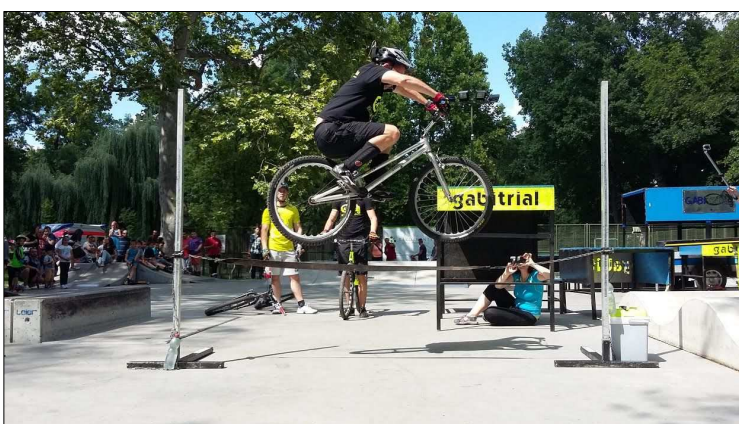
Miután az osztályfőnökünk meghirdette a felhívást, hogy lehet menni a IFIFESZT-re, ketten elvállaltuk a részvételt az osztályból. Reggel 10-kor volt a gyülekező az udvaron, majd együtt vonultunk át Korponai tanár úr vezetésével a közeli Ferencvárosi Művelődési Házba. Útközben még attól tartottam, hogy délután 3-ig egy székben kell ülnöm, és csöndben figyelnem a különböző előadásokat, azonban pozitív csalódás ért. Szerencsére nem a művelődési ház egyik termében volt a rendezvény, hanem a hatalmas udvarában. A látvány magáért beszélt. A tér közepén állt a nagyszínpad, körülötte ugrálóvárak, trambulín – és pingpongasztalok, helikopter-szimulátor, kézműves programok, illetve lecsófőző verseny. Az iskolánkba járó diákok gyorsan elfoglaltak két padot, ez volt a törzshely, majd mindenki azt csinálhatott, amit szeretett volna. A színpadon először különböző iskolák énekes és táncos produkcióit lehetett megtekinteni, majd jött Puskás Peti, aki hatalmas bulit csapott. Ez egy „aktív” koncert volt, mert Peti szinte mindenkivel táncolt, és énekelte a közönséget, ezzel oldva a hangulatot és segítve az ismerkedést. A félórás koncert után megint folytatódtak az előadások, de mindenki a nap végén érkező Caramelt várta. A programok nagyon jók voltak, és aki megéhezett, közben ingyen fogyaszthatott lecsót, desszertként pedig palacsintát, amit nagyon csinos lányok szolgáltak fel. A színpadon közben egy srác bűvészkedett, akinek én

voltam a segédje, aztán pedig hip-hop bemutató volt. Fél kettőkor érkezett Caramel, aki szintén nagyon közvetlen volt, és mindenki egyszerre énekelt vele a dalait. A koncert után a sztárok mindenkit szívesen fogadtak egy autogram vagy egy közös fotó erejéig. Ezután a lecsófőző verseny eredményhirdetése következett, majd véget ért a fesztivál.

Nagyon jól éreztem magam, a szervezés és a programok is nagyon jók voltak, pozitívan csalódtam. Puskás Peti és Caramel is fantasztikusan énekelt. Ha jövőre is lesz lehetőség, én mindenképpen itt leszek!

Jávorszki Péter 11.e

Extrém sportnap, a Ferencvárosi Önkormányzat rendezvénye

Önkormányzatunk értesítő e-mailje felkeltette a figyelmemet. Az extrém sportok a fiatalságot általában érdeklődéssel töltik el, gondoltam, hát itt egy kiváló lehetőség az ismereteik szélesítésére. Miután az általam kiválasztott két osztálynál a (10. és 11. c-nél) pozitív fogadtatásra talált az esemény, megszerveztem

az programon való részvételt. Zántó Edina igazgatónőnk engedélyezte részvételünket. Osztályfőnök kollégáim, Lovas Andrea és Uhlár Karola készségesen segítettek.

Rendezvény!!!!????

Számomra óriási csalódást okozott. A szervezők vagy nem tudták, mi az, hogy extrém sport, vagy egyáltalán nem is érdekelte őket, csak adtak egy hangzatos címet. Teljesen érthetetlen volt továbbiakban, hogy miért nem határozták meg a korosztályt, miért

nem szerveztek versenyeket a gyerekeknek, és miért nem ügyeltek arra, hogy az egészséges életmód minden szinten megjelenjen (a mászófalnál a segítőnek folyamatosan lógott a cigaretta a szájából). Az, hogy egy „erős” ember elhúzza egy autót, és meghajlít egy vasat, szerintem nem program, viszont ha rendeztek volna egy versenyt különböző erőember-versenyszámokból, az már sokkal érdekesebb elfoglaltság a 16–18 éves korosztálynak. Az a biciklis bemutató, amit szintén nem

lehetett kipróbálni, nem ér egy fabatkát sem az én szememben. Ennek ellenére a 10. c még feltalálta magát, és élvezettel fogadta a szűkre szabott lehetőségeket. Viszont a 11.-esek érdeklődését sajnos semmi nem tudta felkelteni, ami nem az ő hibájuk volt.

Az volt a legfelháborítóbb számomra, amikor egy „extrém” forgó alkalmatosságot szerettek volna kipróbálni a fiúk, de sajnos nem lehetett, mert a négyórás rendezvényről az üzemeltető elment ebédelni, és fogalmunk nem volt, hogy visszajön-e egyáltalán valaha. Ezek után idő előtt elengedtem őket haza.

Utóirat: A sportnap előtt kértem egy-egy fiút, hogy írjanak pár gondolatot a programról. A szomorú események után csak a 10.-esektől vártam a hozzászólást, amit a Szládek Patrik meg is tett, és teljes terjedelmében megosztunk mindenkiel.

Petrányi Gábor

Szládek Patrik 10.c **Extrém sportnap**

2016. 09. 16-án lehetőséget kaptunk arra, hogy elmehessünk a Tanévnyitó Extrém Sportbulira. Az egész délelőttünket ott töltöttük, tele mókával és vidámsággal.

Nagyon jól éreztük magunkat. Remek programok voltak, jó sportlehetőségek. Örültünk, hogy

voltak közöttük olyanok is, amiket még nem mertünk eddig kipróbálni, vagy nem volt rá lehetőségünk korábban. Ilyen pl. az élő csocsó vagy a malomkő-hajítás. De persze azok is tetszettek, amiket már csináltunk korábban, mondjuk a falmászás vagy a foci. Azt nagyon sajnáltuk, hogy a helikopter-szimulátorra időpontot kellett volna kérni, így azt sokan nem tudták kipróbálni. Nekem a triálosok és Nick Árpád bemutatója tetszett a legjobban, mert a triálosok olyan

magasságokba mentek fel biciklivel, ami szinte lehetetlennek tűnt, és Nick Árpád, ahogy elhúzta a szájával azt az autót, benne 40 gyerekekkel, vagy mikor a szájában lévő vasrudat meghajlította, az hihetetlen volt. De ők megcsinálták!

Reméljük, jövőre is megadatik nekünk a lehetőség, hogy elmehetünk egy ilyen programra.

Itt van az ősz és itt van újra az **Automotive kiállítás!**

Iskolánk néhány éve már rendszeresen meghívást kap az Automotive Hungary kiállításra.

Nagy megtiszteltetés ez, hiszen rajtunk kívül főleg egyetemek és főiskolák mutathatták be a „portékájukat” – jelesül képzett diákjaikat.

A kiállítás a járműgyártási és -fenntartási ipar seregszemléje, ahol a reménybeli beszállítók és szolgáltatók adnak egymásnak randevút. Ugyanakkor ezen terület innovációját hivatott bemutatni a materiális és – mint kiművelt emberfő – humán értékek tekintetében is.

Az idén az eddigieknél jóval nagyobb, két részből álló standot kaptunk. Az egyik oldalon a bemutatásra szánt taneszközeink egy részét láthatták az érdeklődők, melyek többségét Bükkfejes György tanár úr metszette fémbe. Dízel- és hibrid hajtóműalkatrészek, sebességváltók és néhány oktató makett kellette magát. Több szakcsi is próbálta csillogtatni a szakértelmét látogatóársai előtt, de néhányuk csúful mellélőtt. A nagynyomású szivattyút adagolónak, az MTA nyomatékváltót DSG-nek titulálták, a különböző dízelbefecskendező porlasztók meg mindenféle holdbéli neveket kaptak a keresztségben.

Néhány önjelölt feltaláló is szórakoztatta a tanár kollégákat, akik elől a végén már – szégyen a futás, de hasznos – menekülni kellett. Egyszóval nagy volt a vidámság!

A másik placcon Technikai Játszótér várta a szerelni sem rest látogatókat. A vállalkozó kedvű publikum diákjaink segítségével ismerkedhetett néhány szerelési és diagnosztikai művelettel. A legsikeresebb mutatvány a DSG váltó beállítása volt, de a kis 4T Honda motor bontása és újbóli összeépítése is vonzónak bizonyult.

A diagnosztikai műveletek közül az L-jetronic benzinbefecskendezést szimuláló MIXI-panel nyitotta a sort. A hozzá kapcsolt Guttman teszteren a befecskendező szelep oszcillogramját figyelhették meg, amint az a bemeneti paraméterek módosítása függvényében változik.

A Toyota Carina állványra telepített, első generációs indításgátlóján (immobiliser) a transzponderes kulcsok törlését és feltanítását ismerhették meg a szakik.

A játszótér legkomolyabb darabja a Toyota Yaris 2NZ-FE benzinmotor volt. Vele a hozzá OBD-n keresztül csatlakoztatott Intelligent Tester segítségével sorosan, míg a Bosch FSA 740 diagnosztikai állomással párhuzamosan lehetett „kommunikálni”. Az érdeklődők – és diákjaink – legnagyobb sajnálatára csak statikusan, mert a kipufogógáz elvezetését a rendezők nem tudták megoldani. Bár többen kérdezték, hogy szegény kis Toyota miért van hallgatásra ítélve, mikor a Chevy Corvette V 10 meg bőszen düböröghet.

Rendkívül látványosnak bizonyult az egyik támogatónk – Lito-technik Kft. – által kölcsönadott hibridhajtás-szimulátor, melyen a különböző működési módokat lehetett megfigyelni.

Pihenésképpen egymást váltva – diákok és tanárok is – kisebb kirándulásokat tettünk a standok között. Sok volt a csoda, így mindenki talált kedvére való báméskodnivalót. Volt, akit a kerékszerelő

verseny vonzott – Illia Krisztofer meg is nyerte a fődíjat. Másokat a szerszámkészleteket kínáló cégek vagy a robotokat fejlesztő vállalkozások ejtettek ámulatba. Megtalálhatók voltak a 3D nyomtatók és az autóiipari CNC-megmunkáló központok éppúgy, mint a különleges járműveket előállító csapatok is. A diagnosztikai eszközök olyan kavalkádja vonult fel, hogy Kasuba tanár úr a Kánaánban érezhette magát.

Iskolánk standját is sokan felkeresték. Volt fáysták éppúgy, mint gyermekeiket saját utánpótlásuknak szánó szakmabéli szülők. Támogatóink és partnereink közül szintén többen meglátogattak minket, és új kapcsolatok is születtek. Az előrelátó vállalkozások tisztában vannak a minőségi szakképzés fontosságával, saját gyarapodásukat ilyen befektetésekkel is igyekeznek biztosítani. Többen gyakornok diákokat igyekeztek begyűjteni a duális képzést megnevezve gyógyírként.

Külön öröm volt számunkra, hogy többen is elismerően szóltak diákjaink tudásáról!

Köszönet ezért a résztvevőknek, a felkészítőknek és a szervezőknek:

Kecskédi Petra tanárnőnek, Lippai József, Huszti Tibor, Szalai László, Bükkfejes György, Kasuba György, Laskovics Zsolt, Tóth László és Tóth Endre tanár uraknak; Meichl Péter (11.d), Rashdi Hanzla (11.d), Ferenczi Tivadar (14.g), Lakatos Árpád (14.g), Dancsi Dávid (14.g), Lósits Levente (14.g), Fehér Krisztián (14.a), Györgypál

Vilmos (14.a), Gregor Dávid (14.a), Czibula Mátyás (14.a), Keresztes László (14.a), Andócs Márk (15.a), Kiss Gábor (15.a), Biró Gábor (15.a), Brogyánecz Bence (15.a), Kiss László (15.a), Őszi Manó (15.a), Juhász Dániel (15.a), Csuha Péter (15.b), Darai Dániel (15.b), Parragh Richárd (15.a) és Illia Krisztofer (15.a) tanulóknak

Jövőre másokkal is ugyanitt!

KhZ

Szalai László tanár úr **technikatörténet**i előadássorozata 1. rész

Az előadás számomra nagyon érdekesnek tűnt, főleg abból kiindulva, hogy nagyon sokat hallottam Szalai tanár úr óráiról. Amit sajnáltam: nem élhettem meg ezeket az órákat, mivel mikor az iskolába érkeztem, addigra ő már nem tanított (nyugdíjba ment). Mikor megtudtam, hogy előadást fog tartani, mindenképp meg akartam nézni, főleg, hogy olyan témával foglalkozott, melyet én még nem ismertem, és nagy izgalommal vártam, hogy miről is lesz szó, milyen érdekességei lehetnek a gőzgépeknek, hogyan is működhetnek, miként lehetett régebben ezeket üzemeltetni. Mikor az előadás elkezdődött, a teremben szinte már hely sem volt, annyira nagy volt az érdeklődés. Nem csak diákok, de tanárok is voltak bőven az érdeklődők között.

Az előadás kapcsán nem tudtam, hogy mire kell számítanom, hogy rajzolni fog, talán néhány ábrát kivetít, hogy hogyan is kell elképzelni a gőzgépek működését. Nagy meglepetésemre saját készítésű makettek is hozott, melyek gőzmeghajtásúak voltak. Ezzel sokkal jobban tudta szemléltetni azok működését, emellett videókat is mutatott, hogy korábban miként is használták őket, milyen célokra. A Héron-labdától Watt gőzgépéig sok minden szóba került. Kedvencem viszont az a kis makett volt, amely egy műhely rendszerét mutatta be: volt benne egy nagy gőzgép, ez volt a fő meghajtó gépezet, ez lapos szíj csatlakozással hajtott meg egy tengelyt (transzmissziós) a műhely tetején, mely ugyanúgy lapos szíjakkal hajtotta meg az üzemeltetni kívánt különböző gépeket (ilyen volt a fűrőgép, vastagsági gyalugép és más hasonló faipari gépek).

Szalai tanár úrral az előadás után pár szóban tudtam beszélni, és megtudtam, hogy előadássorozatot tervez, melyben több érdekes dolgot szeretne bemutatni hasonlóan játékos formában. A következő részben a belső égésű motorokról lesz szó, elsősorban alapműködésükről és pár érdekességről.

Én mindenkinek csak ajánlani tudom, mivel nagyon érdekes volt, és egy ilyen jó előadó személyében még érdekesebbé válik a téma. Aki teheti, menjen el a következőre, mert szerintem a tanár úr előadása olyan élmény, melyet minden embernek meg kell egyszer élni.

Őszi Manó 15.a

Seat Toledo

Már évek óta elhúzódó problémát jelent, hogy a dupla kuplungos nyomatékváltók témakörét nem tudtuk gyakorlatban megfelelő szinten oktatni az ehhez szükséges jármű híján. Ugyan Tóth Endre tanár úr a mechanikai mérőlaborban már elvégezteti a dupla-kuplung szerkezet cseréjét, a teljes körű diagnosztikát már nem tudtuk elvégeztetni.

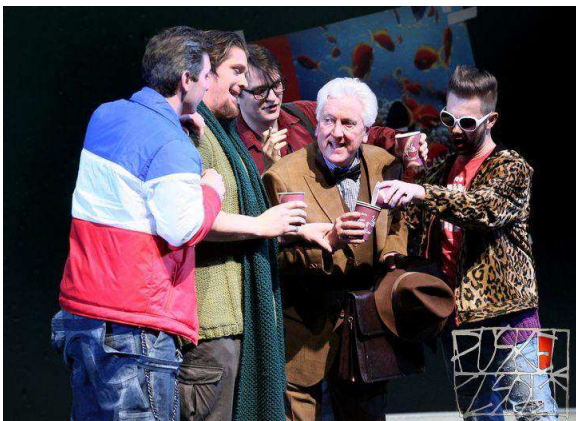
Egyik 14. évfolyamos tanulónk és édesapja – id. és ifj. Mokány László – felajánlották a segítségük az autó beszerzése kapcsán. A Centrum főigazgatója egy személyes beszélgetés után hamar megértette a járműbeszerzés szükségességét, így megkezdődhetett a vásárlás. A dolog még így sem ment egyszerűen a bürokrácia miatt, de végül a múlt héten csütörtökön mégis csak begördült egy Seat Toledo. Az autó típusa lényegtelen volt, csak a dupla-kuplungos váltómű és PD rendszerű dízelmotor volt kikötés - és ez a jármű pont ilyen.

A témakörökhöz tartozó feladatlapok, segédletek kidolgozása a kollégákra vár, amelyek remélhetőleg egy-két hónapon belül elkészülnek, és megkezdődhet a munka az új autón.

Tóth László

Bohémélet en az Erkel Színházban

Október 18-án az iskola néhány tanára és 50 diák (köztük mi is ☺) vállalkozott arra, hogy elmegyünk színházba, és megnézzük a Bohémélet című opera modern feldolgozását. Beléptünk a színházba, és bár sokszor voltunk ott, még mindig lenyűgözött a színház szépsége és nagysága.

Elfoglaltuk a helyünket, majd egy kis felvezetés után (szituációk magyarázata, kis műtörténet, Puccini világa) kezdetét vette a darab. Napjaink Párizsa volt a helyszín (az eredetiben a XIX. század második fele). A történet egy baráti társaságról szól (zenész, író, filozófus, festő és két barátnő), akik szegényen, de vidáman (azaz bohémok) élnek. Persze a szerelem sem maradhat ki az események sorából. A darab tele volt váratlan fordulatokkal és néha humoros jelenetekkel. A mű vége mégis igen szomorú, mert az

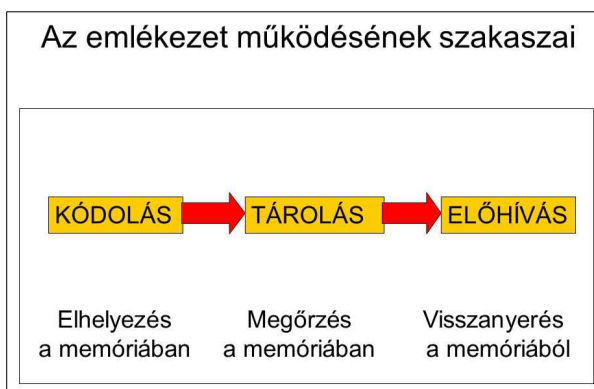
egyik hölgy belehal tüdőbetegségébe. A zenekar gyönyörűen játszott, az előadók kiválóan énekeltek, és többször volt nagyon mutatós a színpad, a díszlet. Összességében jó élmény volt, az opera érdekes és lebilincselő. Mindenkinek nagyon tetszett, és várjuk már a következőt.

Hargitai Barnabás, Klug György 11.b

Megjegyzés: Erkel: Bánk bán című operája lesz a következő májusban.

Mi lesz az emlékekkel a jövőben?

Mi is történik valójában akkor, amikor valamit észlelünk, megtanulunk, felismerünk vagy felidézünk? A sok szinonima nem véletlen, hiszen az emlékezeti működés sokrétű és összetett idegrendszeri folyamatok révén valósul meg az emberi agyban. Legfontosabb szervünket közel százmilliárd idegsejt építi fel, s egy idegsejt akár ezer másik sejtrel is kapcsolódhat.

Az emléknymok kialakítása három lépcsős folyamat, a kódolás, a megőrzés és az előhívás alkotja a három minőséget. A beérkező információt először feldolgozhatóvá kell tenni, tehát az első lépés a kódolás. Érzékszerveink rengeteg „nyersanyagot” szolgáltatnak számunkra, ezek legtöbbször legfeljebb 1-2 másodpercig tudjuk megőrizni a tudatunkban, a hasznosnak ítélt információ (pl.: „jé, ott egy repedés a

falon”) továbbítódik a rövidtávú memóriába, míg a feleslegesnek érzett észleletek (matek képlet?) elvesznek. A kezdeti szakaszban figyelmünknek nagy szerep jut abban, hogy mi kerül mélyebb feldolgozásra és mi nem. Fontos, hogy sok esetben ez a figyelem nem tudatos, hanem automatikus (pl. egy erős zaj irányítja a figyelmünket).

A memória következő állomása a rövidtávú emlékezeti tár, más néven munkamemória. A rövidtávú emlékezet, elnevezéséhez hűen, szintén csak rövid ideig, körülbelül 30 másodpercig képes tárolni az információkat, s terjedelme is korlátozott: 5 és 9 elem között változik. Ez gyakorlati értelemben annyit tesz, hogy ha az embernek felolvasnak egy megjegyzendő számsort, akkor legalább 5, de legfeljebb 9 számjegyet fog tudni sorrendben visszaidézni. A munkamemória megnevezést azzal érdemelte ki, hogy itt nem csak az információk átmeneti tárolása történik, hanem aktív feldolgozása is, előhívjuk előzetes ismereteinket az adott dologról, az új tudást hozzáillesztjük már meglévő ismereteinkhez, szelektálunk, egységekké szervezünk, transzformálunk (pl. feladatmegoldás közben). Agyunk

elülső lebenye, a homloklebeny felelős ezekért a szervezési feladatokért.

A hosszútávú memóriában az ismeretek már sokkal inkább jelentés szerint, értelemszerűen szerveződnek. A hosszútávú memóriatárban elméletileg korlátlan számú információ korlátlan ideig tárolódhat, amit felejtésnek nevezünk, az legtöbbször csupán egy rossz előhívási stratégia eredménye. Más ugyanakkor egy elvont ismeretre emlékezni, amit egyszer megtanultunk, s más egy kellemes nyaralás eseményeit visszaidézni, vagy nem tudatosan, zsigeri módon emlékezni arra, hogyan is kell biciklizni. Két kicsi agyi képlet, a borsó nagyságú hippokampusz és a mandula alakú amygdala a felelősök az emléknemesség megszüntetéséért. Az amygdala agyunk egyik érzelmi központja is egyben, segítségével kapnak emlékeink érzelmi színezetet. A hosszútávú memóriában az emlékek még sokáig alakulnak, feldolgozódnak. Traumatikus esemény (pl. egy baleset vagy bántalmazás) hatására az emlékek átalakulása az idegrendszeri sokkhatás miatt nem lehetséges, így a rossz emlékek rémálmok és ún. villanófény-emlékek képében még sokáig eredeti intenzitásban, kízó részletességgel térhetnek vissza.

A jövő generációjának tanulási, emlékezési stratégiái feltehetően átalakulóban vannak a digitális világ térnyerése következtében. A mostanában divatos kifejezés, a Z generáció azokat a gyerekeket (mára már fiatal felnőtteket is) foglalja magában, akik az 1990-es évek végén vagy azután születtek, s mindennapjaikra jellemző a legújabb

technika használata, ebben a közegben szocializálódtak, „digitális bennszülötteknek” tekinthetők. Szüleik még az Y generáció tagjai, akik kamasz-vagy fiatal felnőtt korukban találtak a fejlett technikai eszközökkel, de legfogékonyabb korai éveiket még azok mindennapos használata nélkül töltötték el. A Z generáció tagjait nehéz lekötni a hagyományos tanítási módszerekkel. Tengernyi információ áll rendelkezésükre a világhálón, így az oktatás fókuszusa az információ átadásáról áttevődik az információáramlás koordinálására.

Hogyan és milyen információt dolgozzanak fel a rendelkezésre álló forrásokból? Egyre kevésbé van szükség az adatok fejben való tárolására, annál inkább a megosztott figyelemre, amellyel kezelni lehet a több helyről beérkező, párhuzamosan futó ismerethalmazokat. Sokszor elég egy adott dolog helyére, forrására emlékezni, tartalmát felesleges rögzíteni, hiszen szinte bármelyik pillanatban elérhető számunkra.

A Z generáció tagjai a vizuális információt nagyobb sebességgel dolgozzák fel (gondoljunk a mai „gyerekeknek készült” mesékre vagy szuperhős filmekre), és szükségük is van arra, hogy tanulás közben képi elemekkel stimulálják az agyukat. Tehát a jövő

tanítási gyakorlata a szétszórt figyelem, a digitális eszközök oktatásba való beemelése, valamint a rengeteg információ kreatív módon való felhasználása terén tartogat kihívásokat.

A Szegedi Tudományegyetem kutatói nemrégiben meglepő eredménnyel álltak elő a tanulási folyamatokat illetően. A tudományterület korábbi kutatásai azt mutatják, hogy az ember 12 éves koráig nagyon nagy hatásfokkal képes tanulni, elsajátítani új készségeket, nyelveket, ráérezni a rejtett szabályokra, logikai összefüggésekre. Később azonban tanulási képességünk lekorlátozódik néhány bevált tanulási stratégiára, kiépített modelljeink alapján értelmezzük a világot. A stratégiák és a modellek felállítása és használata az agyunk elülső részében található homloklebenyünk feladata, mely működések nélkülözhetetlenek ahhoz, hogy mindennapjainkban jól alkalmazkodjunk a külvilág elvárásaihoz. A kutatók eredményei szerint azonban némely esetben, például ha felnőttként szeretnénk nyelvet tanulni vagy görkorcsolyázni (ez az ún. készségszintű, implicit tanulás), kifejezetten előnyös lehet rövid időre kikapcsolni a homloklebenyünket, és visszatérni az elemi tanuláshoz. A tudományegyetemen laboratóriumi kísérletek során mágneses ingerléssel vagy hipnózissal módosították a részt vevő alanyok homloklebenyének működését, s ennek hatására a várakozásnak megfelelően, felnőtt emberek is a 10–12 évesekre jellemző fogékonysággal sajátították el az új ismereteket. Kérdés, hogy az ehhez hasonló eljárások milyen kockázatokat rejtenek magukban, valamint

elképzelhető-e, hogy a jövőben a hipnózisos tanulás egy mindennapos, jól kontrollálható tanulási forma lesz.

Az ismeretek hatékonyabb emlékezetbe vésése mellett vajon tudunk-e majd a jövőben sikeresen küzdeni a felejtés ellen? Jelenleg a világon közel 50 millió, súlyos memóriaproblémákkal küzdő Alzheimer-kóros beteget tartanak számon, s becslések szerint ez a szám 2050-re megháromszorozódhat. Amerikai tudósok felfedezték, hogy a CETP elnevezésű, a koleszterinszintet befolyásoló gén bizonyos variánsaival rendelkező személyek védettebbek a memóriahanyatlással szemben, mint azok, akik a gén más variációját hordozzák DNS-ükben. A jövőben talán elérhetővé válik számunkra, hogy a megfelelő gyógyszerek bevitelével kompenzáljuk rossz génjeinket.

Mi a helyzet abban az esetben, ha célunk nem az emlékezés, hanem a felejtés? El tudunk képzelni olyan kémiai szert vagy eljárást, melynek hatására rossz emlékeink egyszercsak kitörlődnek? Állatkísérletek során kínai kutatóknak egerekben sikerült előállítani olyan módosított fehérjét, mely

megakadályozza az emlényomok előhívását, tehát felejtést generál, akár egy konkrét eseményre vonatkozó emlék esetében is. Emberekre vonatkoztatva ez az eredmény nem állná meg a helyét, hiszen az emberi agy összetett asszociációs rendszerben tárolja az emlékeket, szemben az egér néhány idegsejtet magában foglaló idegi

kapcsolataival. Elgondolkodtató kérdéseket vet fel, hogy emlékeink egy részének elvesztésével nem vesztenénk-e el személyiségünkben is valami olyan minőséget, ami azokká tesz minket, akik vagyunk.

Petrik Orsolya Anna iskolapszichológus

FILMAJÁNLÓ

A kis kedvencek titkos élete

A címben említett animációs filmben szinte csak a kedvenc háziállatok szerepelnek, kutyák, macskák, meg az ölyv és a nyúl. Kivételt képez Katie (*ember*), a főszereplők gazdája és a két sintér.

Kedvenc kisállataink rejtett hétköznapjaiba pillanthatunk be. Ki így, ki úgy ragaszkodik gazdájához. De vajon hogyan és mivel töltik idejüket, amíg a gazdi hazatér?

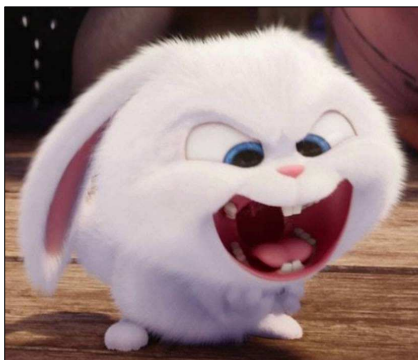
Kutyák, macskák, egy kismadár és egy örült nyúl, akik bolondosak, és bonyodalomba keverednek, de egymáson segítenek, hogy abból kikeveredjenek.

A főszereplő Max, az elkényeztetett Jack Russell Terrier borzasztóan rosszul érzi magát onnantól kezdve, hogy gazdija egy hatalmas, barna szőrös ebnek látszó ebet, Duke-ot, aki keverék, fogad be.

Először a két eb nem jön ki egymással, mert Max akar lenni az alfahím. Egy séta közben Duke egy sikátorba berángatja Maxet, és beledobja egy kukába. Kóbor macskák rontanak rájuk, és nyakörvüket leszakítják, ezáltal a sintérek rabjaivá válnak. A pszichopata nyúl, Hógolyó és bandája, akik a csatornában élnek,

kiszabadítják őket, de ennek nagy ára van, nekik kell dolgozniuk. A csapat csupa kivert állatból áll, akik bosszút esküdtek az emberek ellen. Közben a felszínen az utca állatlakói észreveszik eltűnésüket, és megindul a keresésük.

A film bemutatja a házi kedvencek lelki világát és viszonyukat a gazdihoz.

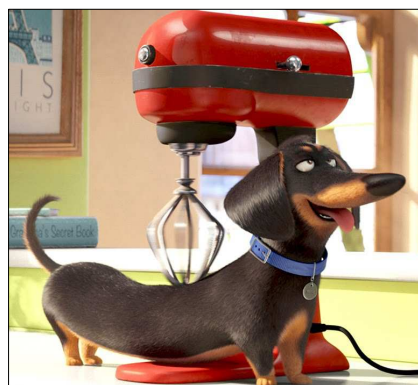
A nemtörődöm cicák a barátaikért bármire képesek, a szobakutyákból pedig sugárzik, hogy gazdijukat a világ közepének látják, és bármit megtennének értük. A gazdák pedig ezt odaadó szeretettel jutalmazzák.

A karakterek kiválóak, ezt kellően támogatja a

jól eltalált szinkron is.

Szinkronhangok: Katie hangja: Gubás Gabi, Max hangja: Széles Tamás, Duke hangja: Szabó Győző, Chloe hangja: Peller Anna, Hógolyó hangja: Csőre Gábor, Tibériusz hangja: Csankó Zoltán, Mel hangja: Elek Ferenc, Pajti hangja: Kálid Artúr.

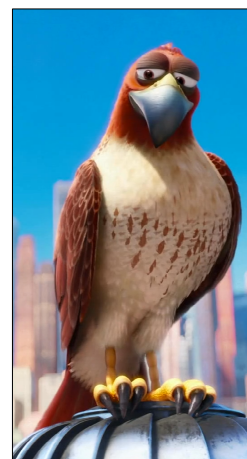
A film megtekintése állatbarátoknak kötelező.

Szerintem a film könnyed, humoros alkotás, mely nem kíván több lenni, mint egy kellemes szórakozás, akár még felnőtteknek is, főleg, ha megcsömörlöttünk a sok erőszakkal teli filmtől.

Szereplők: **Max** jack russel terrier, **Duke** keverék kutya, **Katie** ember, Max és Duke gazdája.

A többi állat: **Chloe** brit rövid szőrű macska, **Hógolyó** nyúl, **Tibériusz** rótfarkú ölyv, **Mel** mopsz, **Pajti** tacskó, **Gigi** törpescicc, **Papa** basset hound, **Ózon** szfinx macska

---

☺ Humor ☺ Humor ☺ Humor ☺ Humor ☺

– Sanyi, gyere ki a térképhez, és mutasd meg, hol van Amerika!
Sanyi kimegy, mutatja: – Itt van, tanár úr.

– Helyes...Na, Zoli, te meg mondd meg, ki fedezte fel Amerikát!

– Hát Sanyi.

Tanárnő az osztályhoz:

– Hányszor mondjam már, nincs olyan, hogy valaminek a „kisebbik fele”, vagy „nagyobbik fele”, azt úgy kell helyesen mondani, hogy valaminek a része... De hiába magyarázok itt nektek, amikor az osztály nagyobbik fele nem figyel!

Egy autószerelő épp egy Toyota motor hengerfejét szerelte le, amikor meglátta, hogy a híres szívsebész lép be a szervizbe.

A szívsebész a szervizvezetőre várt, hogy nézze meg az autóját.

A szerelő átkiabált a termen:

– Doktor úr, kérdezhetek valamit?

A sebész megdöbbenve és kicsit csodálkozva ugyan, de odasétált a szerelőhöz.

A szerelő kiegyenesedett, megtörölte a kezét, és a következőt kérdezte:

– Szóval, doki, nézze meg ezt a motort. Én is kinyitom a „szívet”, kiveszem a billentyűket, megjavítom, beteszem az új alkatrészeket, és amikor kész, úgy működik, mint mikor új volt. Hogy lehet az, hogy ezért alig kapok egy kis lóvét, míg maga nagy pénzeket akaszt le az alapjában véve ugyanilyen munkáért?

A sebész elgondolkodott, elmosolyodott, és odasúgta a szerelőnek:

– Próbálja meg mindezt járó motorral!

– Miben hasonlít a hegyi pásztor és a sziklamászó?

– Mindkettő marhára vigyáz a hegyen.

– Mi lesz az ólomkatonából, ha átmegy rajta az úthenger?

– Lemezlovas.

– Miben hasonlít a láz és egy autó felrobbantása?

– Mindkettő jelzés a szervezettől.

-
- Ki a legvonzóbb férfi?
  - Mágnes Miska.

- Mi történik, ha a Mikulás karambolozik?
- Szánja bánja.

A tengerparton napozik egy házaspár. Az asszony észreveszi, hogy a férje minden arra járó csinos lány után forgatja a fejét.

A nő nem hagyja ezt szó nélkül: – Drágám, velem jöttél nyaralni, ugye?

– Persze! De attól még, hogy diétázom, megnézhetem az étlapot!

- Melyik a legnyugodtabb harci kutya?
- A bambull.

- Mi a skizofrén kedvenc filmje?
- Én-ek az esőben.

- Hogy hívják István király parton kísértő szellemét?
- Party Vajkrém.

- Hogy nevezik azt, amikor valakiért tűzbe teszed a kezéd?
- Értésülés.

- Mi lesz a sárkányból, ha elrontja a gyomrát?
- Tűzhányó.

- Mi különbség a fizetés és az alagút között?
- Az alagutat fúrják, a fizetést faragják.

- Ki az? Kocsmában ül és se keze, se lába, se feje?
- Törzsvendég.

- Hogyan köszön a sebész?
- Kezét csonkolom.

- Hogyan köszön el a nőgyógyász ?
- Majd benézek még...

- Az alagútból ki lehet jönni, a fizetésből nem.

- Ki mondta először: „Asszony kell a házba”?
- Kőműves Kelemen.

- Mit csináljon a föld nélküli paraszt?
- Vessen magára!

- Hogyan kezdődik a kannibál kupadöntő?
- Csak kóstolgatják egymást a csapatok.

<http://blog.xfree.hu/myblog.tvn?SID=&pid=140857&searchkey=Miben%20hasonl%EDt%20a%20hegyi%20p%E1szo%20&hol=1&n=lovaszmarika>

Javaslat adóformákra

Agyzsugorban szenvedőknek: sorvadó,
Alváshiányban küszködőknek: fáradó,
Atomfizikusoknak: hasadó,
Betegeknek: lázadó,
Divatdiktátoroknak: mérvadó,
Élenjáróknak: hangadó,
Extrém stílust követőknek: sikkadó,
Felelőknek: válaszadó,
Félősöknek: borzadó,
Figyelmetleneknek: lankadó,
Fogorvosoknak, szájbetegeknek: fog-adó,
Gyászolóknak: hamvadó,
Gyomorbántalmazottaknak: pukkadó,
Hívőknek: hálaadó,
Horgászoknak: hal-adó,
Ingatlanközvetítőknek: eladó-kiadó,
Kamaszoknak: lázadó,
Karmestereknek, karnagyoknak: hang-adó,
Karosszerialakatosoknak: horpadó,
Későn távozó vendégeknek: maradó,
Kissé sem konzervatívoknak: haladó,
Kölcsönzőknek: visszaadó,
Könyvelőknek, matematikusoknak: számadó,
Közösséghez tartozóknak: tag-adó,
Magas katonai beosztásúaknak: rang-adó,
Mosodai alkalmazottaknak: száradó,
Munkahelyteremtőknek, foglalkoztatóknak: munkaadó,
Nagytestű kutyatulajdonosoknak: mar-adó,
Napfelkeltét bámulóknak: pirkadó,
Narkolepsziásoknak: szunnyadó,

Nemmel válaszolóknak: tagadó,
Okosoknak: ötletadó,
Orvosoknak: hála-adó,
Öngyilkosjelölteknek: feladó,
Pattanásos bőrűeknek: fakadó,
Rádiós, tévés szerkesztőknek: híradó,
Rágógumizóknak: ragadó,
Reumás betegeknek: zsibbadó,
Rohanó életmódot folytatóknak: szaladó,
Sportrendezvényen szurkolóknak: rangadó,
Szaktanácsadókknak: szakadó,
Szégyenlősöknek: sápadó,
Szerelmeseknek: odaadó,
Színházi öltöztetőknek: ráadó,
Szomszédoknak: tikkadó,
Szülő nőknek: életetadó,
Tartozóknak: megadó,
Tépőzár-készítőknek: tapadó,
Tipp-mixelőknek: tippadó,
Túlsúlyosoknak: puffadó, dagadó, has-adó,
Udvarias tömegközlekedőknek: helyadó,
Ünnepélyes megnyitóknak: átadó,
Vendéglátósoknak: fogadó, vigadó,
Virágárusoknak: hervadó,
Visszafogottaknak: mértékadó,
Zenészeknek, énektanároknak: cé a dó

A Tál család

Tudjátok, hogy hány tagja van a mi családuknak?

Először is itt van az öreg Dik Tál, aki mindent irányítani akar, aztán ott van Protes Tál bácsi és fivére Szabo Tál, akik folyton ellenszegülnek, és mindent meg akarnak változtatni.

A húguk, Irri Tál, nyughatatlan bajkeverő a két fiával, Inzul Tállal és Molesz Tállal együtt. Valahányszor felmerül egy új kérdés, Hezi Tál és felesége, Vege Tál meg annak a testvére Lamén Tál várni akar vele még egy évet. Aztán ott van Imi Tál, aki folyton arra törekszik, hogy a mi családuknak pontosan olyan legyen, mint az összes többi. A kényeskedő Affek Tál néni túl sokat képzel magáról. Iker öccsei, Garan Tál és Han Tál pedig hamis ígéretekkel próbálnak elkábítani mindenkit. De azért nem minden családtag rossz.

Asszisz Tál rokonunk például kifejezetten segítőkészen intézi az ügyes-bajos családi ügyeket. Ros Tál és Szelek Tál viszont már nem mindenben vesznek részt szívesen. A dúsgazdag üzletember nagybácsi, Invesz Tál anyagi hozzájárulására mindig lehet számítani, csak az a zsugori öccse, Limi Tál folyton igyekszik visszafogni adakozó kedvét. A remek politikai érzékkel megáldott Reprezen Tál kiválóan képviseli a családot különféle rendezvényeken. Az elkötelezett Agi Tál nővérem élen jár a meggyőzésben, de Reflek Tál igyekszik folyton ellentmondani neki. Medi Tálhoz bármikor fordulhatunk átgondolt és megnyugtató tanácsokért. Szalu Tál unokaöcsém éppen katonaidejét tölti a hadseregben. Bevásárolni Kós Tál nagynéném szokott a piacon, mert ő mindig tudja, hogy mi mennyibe kerül, és általában Lici Tál is elkíséri, mert nagyon szeret alkudozni a kofákkal. A kitűnő hanggal megáldott Kán Tál folyton dalol, zenész fivére Trombi Tál pedig hangszeren kíséri (a kamasz Mu Tál átmenetileg nem énekel velük.)

Sajnos a múlt év során három családtaggal is kevesebben lettünk: két unokatestvér, Dezer Tál és Konver Tál külföldre távozott, a kilencven éves Exi Tál néni pedig végelgyengülésben hunyt el. Őt az utolsó időkben már csak Ágy Tál vigasztalta.

✂-zta Zsil

Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek

Új diák-főszerkesztőt köszönhetünk

A 2015–2016-os tanév végén addigi lelkes diák-főszerkesztőnk, Viktor Patrik lemondott posztjáról, mivel felvételét kérte egy felsőoktatási tanintézménybe, vagyis a jelenlegi tanévben már nem a Fáy diákja.

Az új diák-főszerkesztő megüresedett helyére olyan tanulót szeretnénk volna felkérni, aki lehetőség szerint még több évig velünk lesz, és már eddigi munkájával bizonyította, hogy megérdemli a felkínált lehetőséget. A kimagasló tanulmányi eredménye és aktív közösségi munkája miatt eddig Udvarhelyi- és Kecskeméthy-díjjal is jutalmazott Szabó Péter 11.a osztályos diákunk kapta az iskolaújság diák-főszerkesztői megbízatását.

Gratulálunk a lehetőséghez!

A szerkesztőség

Az aradi vértanúkra iskolai rádiós műsorral emlékeztünk, amit Benczik Gabriella tanárnő szerkesztett, és a 11.e osztály diákjai szerepeltek benne: Jeles Sándor, Lászlók László, Sarikaya Deniz, Szakter Gábor és Tamás Olivér.

Az október 23-i iskolai ünnepi műsort, amelyet sajnos a rossz idő miatt az osztálytermekben hallgattunk meg, Uhlár Karola tanárnő állította össze. A 10.c osztályból Lukovics Vendel és Sevelle Endre, valamint a 11.c osztályból Barócsy Péter és Nagy Joed szerepeltek.

Az iskolai tanévkezdésre a szokásos tanévnnyitó kiállítást készítette el a könyvtárosunk, néhány új verssel, szép képpel frissítve az összképet.

Ezt követően a 90 éve született Janikovszky Éva Kossuth-díjas írónőnkéről emlékeztünk meg, bemutatva pályáját; néhány kiadványát – amelyeket a kollégáktól

kaptunk kölcsön a kiállítás idejére – is kitettük az író képei, életéről szóló szövegek mellé.

Ezután növényekkel, virágokkal őszi hangulatot varázsoltunk a tárlóba, majd az őszi szünethez közeledvén az október 31-i takarékosági világnapról készült kiállítás.

Életének 73. évében elhunyt – iskolánk volt dolgozója –,
Jenei Mihály.

Nálunk 1990-ben szakoktatóként kezdte munkáját, majd később
raktárosként dolgozott nyugdíjazásáig.
Emlékét megőrizzük.

Az újság eredeti címe: **Fáy Irka** –

Az iskola weboldala: <http://www.fayamszki.hu/>

1095 Budapest, Mester utca 60 – 62. ☎ + 36 - 1 - 215 - 3177

Fax: + 36 - 1 - 476 - 0901, OM azonosító: 203031

Felelős kiadó: **Dr. Zántó Edina** igazgató

Felelős szerkesztők: **Dr. Hegedűs Andrea** – **Zsilka István**

Diákszerkesztő: Szabó Péter 11.a

A 137. szám (2016. szeptember – október) elkészítésében közreműködtek:
Gerebenes Demeter István 12.b, Hargitai Barnabás 11.b, Jávorszki Péter 11.e,
Klug György 11.b, Kovácsházi Zoltán, Márkus Adrián 11.b,
Micheller Zsolt 11.b, Őszi Manó 15.a, Petrányi Gábor, Petrik Orsolya Anna,
Szládek Patrik 10.c, Tóth László, Vég Tamás 11.b, Weiner Patrik 12.b